

"ΦΑΚΕΛΟΣ ΚΥΠΡΟΣ" : Ο ΧΑΡΤΗΣ ΠΟΥ «ΚΑΡΦΩΣΕ» ΤΑ ΔΙΧΟΤΟΜΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΗΣ ΑΓΚΥΡΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΙΣΙΝΓΚΕΡ

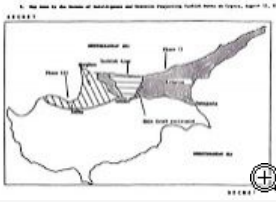
Δημοσιεύτηκε στις Τρίτη, 09 Απριλίου 2013 22:34 | Γράφτηκε από τον/την dominique |

Share 2 Tweet 1 Email 0 Share 8

Αξιολόγηση Χρήστη: / 0

Χειρότερο   Καλύτερο

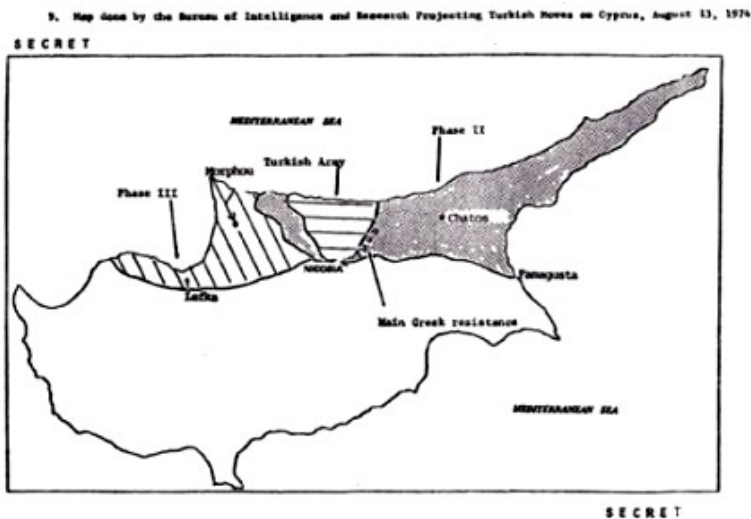
Αξιολόγηση

Τον Αύγουστο του 2001 -και μετά από 14 χρόνια έρευνας- είχαμε φτάσει στο γλυκό τέλος, για να ακολουθήσει ένα ντελίριο πανηγυρισμών έξω από τα αμερικανικά αρχεία, στο College Park της Πολιτείας του Μέριλαντ. Κρατούσαμε πια στα χέρια μας τον ΧΑΡΤΗ που αναζητούσαμε χρόνια, και ο οποίος - σύμφωνα με πρώην αξιωματούχο της εποχής Κίσινγκερ, που μας βοηθούσε- θα έλυne όλες τις απορίες μας και θα απαντούσε στα πολλά βασανιστικά ερωτήματα, που έχουμε όλοι στην Κύπρο και αρκετοί στην Ελλάδα. Μαζί με τον χάρτη είχαμε καταφέρει να κερδίσουμε με διάφορους τρόπους, πάντα ΝΟΜΙΜΟΥΣ, τη συντριπτική πλειοψηφία των εγγράφων του Κίσινγκερ για την Κύπρο, την Ελλάδα, τη Χιλή, την Μπαγκλαντές και το Ανατολικό Τιμόρ.

13 Αυγούστου του 1974: Στα γραφεία της CIA -και σε στενή συνεργασία με το επιτελείο του Κίσινγκερ, συμπεριλαμβανομένου και του νομικού του συμβούλου, Χέλμουντ Σόνενφελτ- τα μέλη της ομάδας Bureau of Intelligence and Research, που ασχολούνταν με την «Κυπριακή Κρίση», όπως είχε χαρακτηριστεί η εισβολή, σχεδίασαν ένα χάρτη με τον αριθμό 9. Ήταν ο ένατος μίας σειράς χαρτών, που απεικόνιζαν τις κινήσεις των τουρκικών στρατευμάτων από την 20ή Ιουλίου 1974, όταν άρχισε η εισβολή, μέχρι εκείνη την ημέρα, τη 13η Αυγούστου. Την επόμενη ημέρα, πραγματοποιήθηκε η δεύτερη εισβολή, που ολοκλήρωσε την τραγωδία. Οι οκτώ χάρτες καταστράφηκαν και ο ένατος διασώθηκε επειδή ο Κίσινγκερ είχε μία κακή, όπως αποδείχθηκε, συνήθεια να κρατά στο προσωπικό του αρχείο μερικά από τα σημειώματα των συνεργατών του. Η λεζάντα στο χάρτη έγραφε τα εξής: "9. Map done by the Bureau of Intelligence and Research projecting Turkish moves on Cyprus, August 13, 1974. SECRET".

Ο χάρτης πρωτοδημοσιεύθηκε στο βιβλίο «Τα Μυστικά Αρχεία του Κίσινγκερ» (Εκδόσεις Λιβάνη) του Κώστα Βενιζέλου και του Μιχάλη Ιγνατίου. Ο Κίσινγκερ, δεν αμφισβήτησε ποτέ την εγκυρότητα του χάρτη και των εγγράφων. Μάλιστα, με επιστολή που έστειλε η προσωπική του γραμματέας στον Μιχ. Ιγνατίου, αποδέχεται και την ύπαρξη του Μνημονίου Σόνενφελτ.

Ο χάρτης, παρουσίαζε την προηγούμενη μέρα το νησί διχοτομημένο, όπως ακριβώς το έκοψαν στα δύο την επόμενη ημέρα (14 Αυγούστου του 1974), τα στρατεύματα του Αττίλα. Θυμάμαι, όταν τον παρουσίασα σε φίλο καθηγητή που μας συμβούλευε στη διάρκεια της έρευνας, ότι υπέστη το ίδιο σοκ με το δικό μας, όταν τον πρωτοπήραμε στα χέρια μας. Και πολύ ορθά μας υπογράμμισε, πως αυτός ο χάρτης αποδεικνύει όλα όσα υποστηρίξαμε κατά καιρούς, ότι το πραξικόπημα και η εισβολή ήταν σχεδιασμένα από την Ουάσινγκτον.

Τον χάρτη ανακαλύψαμε μαζί με ένα φάκελο γεμάτο έγγραφα, με τον χαρακτηρισμό "For Eyes Only". Για να αντιληφθεί ο αναγνώστης τη σημαντικότητά τους, αρκεί να εξηγήσουμε ότι το είδος των εγγράφων αυτών, καταστρέφονται μόλις διαβαστούν από τον παραλήπτη (που ήταν ο Κίσινγκερ). Δεν είναι περίεργο σε εμάς ότι ο τότε υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ, δεν τα κατέστρεψε. Ενωθε άτρωτος και είχε σχεδιάσει να περάσει από τη Γερουσία μία τροπολογία, η οποία θα απαγόρευε την αποκάλυψη των εγγράφων του μέχρι το θάνατό του. Ομως, τον Αύγουστο του 2001, υπό την επιμονή και την πίεση των ερευνητών, Αμερικανών και ξένων, αποδέχθηκε τη δημοσιοποίηση μερικών εκ των εγγράφων του, τα οποία είχαμε ήδη εξασφαλίσει πάντα με νόμιμο τρόπο. Δεν μπορούσε να πράξει διαφορετικά. Πιστεύω ότι τα έγγραφα με τον χαρακτηρισμό "For Eyes Only", είναι καταστροφικά για τον Κίσινγκερ και απαντούν στους όψιμους υποστηρικτές του στην Ελλάδα και την Κύπρο. Σε ένα από αυτά, με ημερομηνία 14 Αυγούστου 1974 (ημέρα της δεύτερης εισβολής και ενώ οι μάχες μαινόταν στην Αμμόχωστο και τη Μόρφου), ο νομικός του σύμβουλος γράφει στον Κίσινγκερ -ανάμεσα στα άλλα- και τα εξής:

«Τίποτα από ό,τι μπορώ να σκεφθώ δεν θα σταματήσει τους Τούρκους από το να προσπαθήσουν να εξασφαλίσουν διά της βίας όσα απαιτήσαν στα τελεσίγραφά τους. Ουσιαστικά, όπως ήταν έτσι κι αλλιώς η αλήθεια, η μόνη πιθανή βιώσιμη λύση (modus vivendi) θα πρέπει να βασισθεί σε μια ντε φάκτο διαίρεση του νησιού, όποια και αν είναι η μορφή της. Εάν οι Τούρκοι κινηθούν γρήγορα και μετά αναγκασθούν να υποχωρήσουν, ίσως προκληθεί ελληνική αντίδραση και τότε ίσως μας δοθεί η ευκαιρία να προσπαθήσουμε για μια συμφωνία (η οποία, ίσως, σώσει και τον Καραμανλή).

Καθώς οι Σοβιετικοί μπορούν να λειτουργήσουν ως φόβητρο, πρέπει να τους κρατήσουμε σε απόσταση. Δεν μπορούν να εξελιχθούν σε διαιτητές μεταξύ συμμάχων των Ηνωμένων Πολιτειών. Τα συμφέροντά τους διαφέρουν ριζικά από τα δικά μας. Εμείς επιθυμούμε ένα modus vivendi μεταξύ της Ελλάδας και της Τουρκίας, ενώ αυτοί θέλουν μια αδέσμευτη Κύπρο, και προτιμούν την Ελλάδα ή την Τουρκία, ή και τις δυο αποστασιοποιημένες από το NATO.

Έτσι, θα πρέπει:

-Να προσπαθήσουμε, επείγοντως, να περιορίσουμε την ελληνική αντίδραση, τουλάχιστον για 24 ώρες.

-Να πούμε ξεκάθαρα στους Τούρκους ότι πρέπει να σταματήσουν σήμερα, ή το αργότερο αύριο (tomorrow at the latest).

-Να προειδοποιήσουμε τους Τούρκους ότι η Ελλάδα κινείται ταχύτατα προς τα αριστερά.

-Να στείλουμε έναν υψηλόβαθμο αξιωματούχο στην Αθήνα για να ασκεί συνεχή και άμεση επιρροή στον Καραμανλή.

-Με δεδομένο ότι οι Τούρκοι θα καταλάβουν γρήγορα την Αμμόχωστο, να διαβεβαιώσετε ιδιωτικά τους Τούρκους (privately assure Turks) ότι θα τους εξασφαλίσουμε λύση που θα περιλαμβάνει το ένα τρίτο του νησιού, στο πλαίσιο κάποιου διακανονισμού ομοσπονδιακής φύσης.

-Να διαβεβαιώσουμε τους Έλληνες ότι θα περιορίσουμε τις τουρκικές απαιτήσεις και δεν θα επιτρέψουμε άλλους εγκλωβισμένους, κ.λπ.

Δεν πρέπει να εμπλακείτε άμεσα, άστε να σταματήσουν οι εχθροπραξίες. Αφού γίνει αυτό, πρέπει να το κάνετε διότι δεν υπάρχει εναλλακτική δυνατότητα, και μόνο εμείς έχουμε το βάρος (να το πράξουμε)».

Ο χάρτης, το Μνημόνιο του Σόνενφελντ και τα υπόλοιπα έγγραφα με τον χαρακτηρισμό "For Eyes Only", αποδεικνύουν τον अपαράδεκτο ρόλο του Κίσινγκερ στην κυπριακή τραγωδία. Όσες προσπάθειες και αν κάνουν οι κατευθυνόμενοι υποστηρικτές του, θα αποτύχουν, διότι ομιλούν από μόνα τους τα δικά του έγγραφα...

Η κρίση, οι επέτειοι και οι θύμησες...

Η 38η μαύρη επέτειος της τουρκικής εισβολής στην Κύπρο, ως επακόλουθο του χουντικού πραξικοπήματος εναντίον του Μακαρίου, πέρασε και έφυγε χωρίς πολλές αναφορές από τα ελληνικά Μέσα Ενημέρωσης. Αποδέχομαι ότι η οικονομική κρίση ισοπέδωσε τα πάντα, και ένα θέμα όπως η τραγωδία της Κύπρου, που δεν επηρεάζει τις ζωές των ανθρώπων, είναι λογικό να περνά απαρατήρητο. Αλλωστε, πρόκειται για μία μεγάλη εθνική ήττα, αλλά και ενοχή, που η Ελλάδα εδώ και χρόνια, προσπαθεί να ξεχάσει -αν και η φράση «να σβήσει από τη μνήμη της», αποτυπώνει καλύτερα την πραγματικότητα.

Τα τελευταία 2-3 χρόνια επιχειρείται να παρουσιαστεί το διπλό έγκλημα, το πραξικόπημα και η εισβολή, ως μία ανόητη πράξη του Δημήτριου Ιωαννίδη, και αυτή η προσπάθεια έχει

θυμώσει δικαιολογημένα όσους ασχοληθήκαμε πραγματικά και χωρίς κομματικές παρωπίδες, με την αμερικανική ευθύνη, η οποία είναι αποδεδειγμένη, σε σημείο που δεν αμφισβητείται ούτε από τους ίδιους τους Αμερικανούς.

Άλλωστε, ο μακαρίτης Ρίτσαρντ Χόλμπρουκ, μίλησε και δημόσια και ιδιωτικά σε φίλους του δημοσιογράφους, για το αμερικανικό λάθος την περίοδο του πραξικοπήματος και της εισβολής.

Όταν ξεκίνησε η έρευνα για τα αρχεία του Χένρι Κίσινγκερ, καλοί μου φίλοι, που με αγαπούσαν πραγματικά, μου ομολόγησαν πως μερικές φορές τους θύμιζα τον «Δον Κιχώτη», και άλλες φορές έναν ονειροπαρμένο δημοσιογράφο, ο οποίος πιστεύει πως γίνονται θαύματα.

«Πώς θα βρείτε εσείς τα έγγραφα του Κίσινγκερ», μου είπε θυμωμένα ένας εξ αυτών, «όταν απέτυχαν τόσο άλλοι». Προφανώς, όλοι ήθελαν πραγματικά να με προστατεύσουν από το τράνταγμα της απογοήτευσης, ως αποτέλεσμα μίας μεγάλης αποτυχίας της έρευνας, που αρχίσαμε με άλλους ερευνητές και φοιτητές που μας βοηθούσαν. Σημασία έχει ότι τα καταφέραμε και 12 χρόνια μετά, τα μέλη της ομάδας του Αυστραλού Ασάντζ παρουσιάζουν τη δική μας ερευνητική δουλειά ως μία μεγάλη δική τους επιτυχία...

<http://mignatiou.com>

Αιώνια Ελληνική Πίστη (Α.Ε.Π.)